

«Forfinet form for historieforfalskning»

– Det Stridsklev driver med er en forfinet form for historieforfalskning. Hun trekker inn rene kampfhandling i sin oversikt, sier Finn Pettersen. Han kjempet på kommunistenes side under krigen.

– Osvald-gruppen utførte ikke en eneste likvidasjon i Buskerud. På landsbasis utførte imidlertid gruppen ti likvidasjoner. Men å utnevne

Asbjørn Sunde til «bøddel» blir historisk helt feil.

Den 74 år gamle krigspionisten var kontaktperson i Drammen for den hjemlige NKP-ledelsen, som hadde hovedkvarter i Bagn og på Eina. Han har derfor førstehånds kjennskap til hvordan kommunistenes motstandsbevegelse opererte.

– Osvald-gruppen samarbeidet med både Linge-gruppen og etterretningsorganisasjonen XU, forteller Pettersen. Men han legger ikke skjul på at Sunde og hans folk kunne være mer direkte i sin arbeidsstil.

– Asbjørn Sunde og hans kamerater hadde krigserfaring som frivillige i den spanske borgerkrigen. Derfor

kom de lettere inn i det direkte handlingsmønsteret som trengtes under krigen, sier Pettersen.

Han nevner en selvopplevd episode for å vise hvor hårfine marginene var for å komme i skuddveksling.

– Jeg lå i dekning fra 1942. Det gikk bra lenge, men i februar '45, banket Gestapo og deres norske hjelpere på min dør. Jeg fikk i siste liten rømt ut bakveien. Jeg var bevæpnet med revolver, og hvis jeg hadde vært nødt til det, ville jeg ha skutt. Hadde jeg da drept en nazi-politmann, mener Stridsklev at dette hadde vært en likvidasjon, slik hun fører sine lister, sier Finn Pettersen.

«Drar inn uvedkommende saker i sin statistikk»

– Problemet med Stridsklevs forskning er at hun ikke har skjønt hva en likvidasjon er. Hun drar inn skyteepisoder og rene kamphandlinger i sin statistikk, sier historiker Arnfinn Moland.

Han er direktør for Norsk Hjemmefrontmuseum, og har vært forfatter av flere bøker om krigstiden. Moland sier i en kommentar til DT-BB om Stridsklevs undersø-

kelse at den ikke holder mål, fordi hun drar inn episoder som ikke hører hjemme under begrepet likvidasjon.

– Hjemmefrontfolk som måtte skyte seg ut av trengte situasjoner, og dermed drept en statspolitmann, er ikke likvidasjon. Heller ikke rene kamphandlinger som dem på Haglebu. Det blir helt malplassert når Stridsklev lister opp tre av de falne under Haglebuslaget på sin likvidasjonsliste, sier Moland til DT-BB.

Når det gjelder Haglebu, legger han til at ett av de tre tilfellene kan ha et snev av likvidasjon i seg ettersom det ble satt en standrett. Men noen klassisk likvidasjon regner han heller ikke denne

saken som.

«Tallet ikke viktigst»

– Hva med antallet som ble likvidert. Er dere «på glid» med hensyn til hvor mange som ble likvidert?

– Vi har aldri bombastisk slått fast at det totale antallet stoppet på 65. Tallet ligger mellom 100 og 110. Men når det er sagt, er ikke selve tallet det viktigste å diskutere i denne saken.

Arnfinn Moland sier at juridisk sett er alt avklart rundt likvideringene i Norge. Han mener at disse gamle sakene burde få ligge i fred av hensyn til både personene det gjelder og deres familier.

Moland mener også at det burde ha kommet mer fram

Historisk feil å kalle Asbjørn Sunde en «bøddel», sier Finn Pettersen.

om at likvidasjoner i flere tilfeller ble stoppet.

– I Trondheim ville Rinan-bandens aktiviteter ikke ha fått så store skadevirknin-

ger dersom de mest sentrale folkene i banden hadde blitt likvidert. Men ansvarlige myndigheter sa nei til likvidasjonsplanene, sier Moland.

DT-BB 15/5-96